

תת"ע 6842/01/21 - יחיאל אתיאל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6842-01-21 יחיאל אתיאל נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90517382835

לפני	כב' השופטת מיכל דויד, סגנית נשיאה
המבקש	יחיאל אתיאל
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה לביטול פסק דין מיום 08.11.21, שניתן בהיעדר התייצבות המבקש לדיון.

המבקש טוען, באמצעות ב"כ, כי אי-התייצבותו ארעה בשל שגגה גרידא וכי ייגרם לו עיוות דין היה ובקשתו תידחה, וזאת בעיקר לנוכח העובדה כי מתנהלים הליכים שעניינם אמינות מערכת אכיפת מהירות מסוג א-3.

המשיבה התנגדה למבוקש.

המשיבה טענה בתגובתה כי הבקשה הוגשה מעבר למועד הנקוב בדיון. בעניין זה הפנתה המשיבה לכך שהמבקש קיבל את פסק הדין מושא הבקשה (הודבק על דלת דירת המבקש) ביום 29.11.21 והבקשה הוגשה ביום 06.01.22, בחלוף 30 הימים הנקובים בחוק.

עוד טענה המשיבה כי המבקש לא מעלה טענות הגנה ולא ייגרם לו כל עיוות דין ככל שבקשתו תידחה.

דין והכרעה:

סבורני כי דין הבקשה להידחות.

המבקש התייצב לפניי ביום 31.01.21 והציג שני דוחות נוספים כדלקמן: דוח שעניינו אחיזה ו/או שימוש בטלפון נייד במהלך נהיגה שנידון לפניי כב' השופטת כ. פאר גינת (תת"ע 7802-12-20, להלן: "דוח טלפון נייד") ודוח שעניינו מהירות מופרזת, שנידון, אף הוא, לפניי (תת"ע 4780-12-20).

עמוד 1

הוסבר למבקש כי דוח הטלפון הנייד קבוע ליום 01.02.21, ועל המבקש לגשת לאולמה של כב' השופטת פאר גינת בעניין זה. עוד באותו היום, בהחלטה שניתנה ע"י כב' השופטת פאר גינת בהיעדר הצדדים, תיק הטלפון הנייד נדחה ליום 19.12.21 ובדיון במועד זה הוצג הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים

בעניין הדוח מושא בקשה זו והדוח שמספרו 4780-12-20- בדיון ביום 31.01.21 עתר המבקש לדחיית מועדי הדיונים בשני התיקים לחודש נובמבר, והדיון לגבי כל אחד מן התיקים הללו נדחה ליום 08.11.21.

מכאן, שאי-התייצבות המבקש לדיון בשני התיקים ביום 08.11.21, הן בתיק שבכותרת והן בתיק שמספרו 4780-12-20 נעוצה במבקש עצמו, והטענה לפיה המבקש סבר כי הדיון בשני התיקים נדחה ליום 19.12.21 אינה מעוגנת בדבר. הרי, גם אם המבקש סבר כי הדיון בתיק שבכותרת נדחה ליום 19.12.21, היה עליו לברר במועד זה מה עלה בגורלם של אותם התיקים, על אחת כמה וכמה כאשר נכח בבית המשפט לרגל דיון בתיק אחר (תיק הטלפון הנייד).

בנוסף, יש לציין כי המבקש הגיש בקשתו ביום 06.01.22, נתון שגם הוא אינו מתיישב עם הטיעון לפיו סבר כי הדיון בתיק קבוע ליום 19.12.21.

מכאן, שהמבקש לא עומד בתנאי החלופה הראשונה לביטול פסק הדין מאחר ואין סיבה מוצדקת לאי-התייצבותו לדיון כפי שפורט לעיל. למותר לציין כי שכחה גרידא אינה בה, לכשעצמה, כדי להוות סיבה מוצדקת לאי-התייצבות(ראה רע"פ 8427/17 סאלם נ' מדינת ישראל).

לעניין הטיעון בדבר עיוות הדין-

המבקש טען כי אמינות מערכת אכיפת מהירות מסוג א-3 מוטלת בספק שכן, ההליכים המשפטיים בעניין זה טרם הסתיימו.

אין לי אלא לדחות אף טענה זו. לעניין זה יפים דבריו של כב' א. בולוס בעפ"ת 51857-11-18 **חמדאן נ' מדינת ישראל**[פורסם בנבו]:

"בשורה התחתונה לא נקבע פוזיטיבית כי אמצעי אכיפה זה אינו אמין, אלא המסקנה הייתה שבעקבות כשל ראיתי המדינה לא עמדה בנטל ולא הוכיחה את אמינות המצלמה באותו הליך"(ההדגשה אינה במקור מ.ד.)

סוף דבר,

הבקשה נדחת.

פסק הדין שניתן בהיעדר ביום 08.11.21 יוותר על כנו, הקנס שהוטל במסגרת גזר הדין ישולם בתוך 90 ימים.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ח שבט תשפ"ב, 20 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.